

[Thomsen.]

være en særlig Undtagelse, kan den kun finde Sted efter Ansøgning til Finansministeren i hvert Tilfælde, og naar det godtgøres, at den væsentligste Del af Selskabets Merindtægt hidrører fra Fortjeneste ved Skibsfart mellem udenlandske Havne.

Flertallet anerkender i og for sig ikke, at en Merindtægt, der er tjent uden for Landets Grænser af her i Landet hjemmehørende Selskaber, skulde have Krav paa fremfor Merindtægter, der er erhvervet i selve Landet, at være fritaget for Bidrag til den overordentlige Skat, som er blevet uundgaaelig nødvendig under de forhaanden-værende Forhold, men vi har erkendt, at den danske Skibsfart i Udlandet i visse Henseender arbejder eller særlig i Aarene 1931—33 har arbejdet under vanskelige Forhold i flere Henseender, og vi har derfor fra Flertallets Side med Tilslutning af den højtærede Finansminister og af Det konservative Folkeparti gennem det stillede Ændringsforslag villet give denne Skibsfart en Haandsrækning. Derfor maa jeg anbefale dette Ændringsforslag Nr. 2 til Vedtagelse i det høje Ting.

Det af Venstre stillede Ændringsforslag Nr. 1, som Partiets Ordfører jo sikkert vil redegøre for, maa vi derimod fraraade. Det vil efter vor Formening medføre, at en urimelig Mængde Klager, Besværinger og Ansøgninger vil indgaa til Skattedepartementet, da alle eller de fleste vil finde noget unormalt ved det Grundlag, som anvendes ved Beregningen af ens Merindkomst, og alene af den Grund maa Bestemmelsen anses for uhensigtsmæssig.

Dertil kommer, at Bestemmelsen om, at under visse Forhold kan et eller flere af de i § 2, Stk. 1, nævnte Sammenligningsaar udskydes, det vil sige, at der kan ses bort fra dem, ganske forrykker eller endda helt borttager Grundlaget for Bestemmelsen om Merindkomst. Da vi mener, at der maa være et saadant Grundlag, en bestemt Normal, og vi finder, at Lovforslagets Bestemmelse om 3 Aars Gennemsnitsindkomst i det væsentligste maa siges at være rimelig, maa vi fastholde Hovedforslaget, som det er forelagt.

Mod Lovforslagets Bestemmelser om Tillægsskat er der i Udvalget ingen Indvendinger rejst, og der fremkommer saaledes den Mærkværdighed, at kun Merindkomstskatten, der i særlig Grad har været Genstand for Venstres Kærlighedserklæringer, gøres til Genstand for Kritik; men det er maaske efter det gamle Ord, at den, som elsker sin Søn, tugter ham tidligt. Man har jo imidler-

tid set, at af for megen Tugt kan fremkomme meget uheldige Resultater, nemlig ganske uduelige Krøblinge.

Rasmussen Flemløse: Jeg finder allerførst Anledning til, da Udvalgets ærede Ordfører ikke har gjort det, at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa Betænkningens 4de Stykke, hvor der ganske øjensynligt er indtruffet en Trykfejl, idet der staar:

„Der er ikke uden for Udvalget opnaaet Enighed angaaende Lovforslaget.“ Jeg tror, det bedre vilde have truffet det, man fra Ledelsens Side har tænkt, hvis dette „uden“ var blevet erstattet med et „inden“.

Jeg skal dernæst ganske kort tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 1, som gaar ud paa for det første at gøre det til en Pligt at meddele de skattepligtige saavel Merindkomstskatteansættelsen som Grundlaget derfor, for det andet at give de skattepligtige Adgang til at paaklage den foretagne Ansættelse og for det tredje at aabne Adgang til Nedsættelse eller Bortfald af Merindkomstskatten i Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder har foraarsaget unormal Indkomst i et af Sammenligningsaarene.

Det er vor Opfattelse, at den af os foreslaaede Lempelse er en absolut Nødvendighed, og at en ganske urimelig og uretfærdig Beskatning paa dette Omraade i nogen Maade derved kan undgaas. Det er rigtigt, at vi under givne Omstændigheder har ønsket en Merindkomstskat, men vi kan ikke — hvad jeg klart gav Udtryk for ved dette Lovforslags første Behandling her i Tinget — tiltræde den Udførelse, som den højtærede Finansminister med Tilslutning fra Regeringspartiernes Repræsentanter fastholder nu ved Sagens anden Behandling. Efter vor Opfattelse er Ændringsforslaget den nødvendigste Sikkerhedsventil over for aabenbar Vilkaarlighed paa dette Beskatningsomraade.

Hvad angaar Ændringsforslaget til § 2, skal jeg blot bemærke, at den højtærede Finansminister ved sin Tiltræden af dette Ændringsforslag staar yderlig svagt over for vore Ønsker om mere almindelige Dispensationsmuligheder i Loven. Jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslag Nr. 1 og at undlade at deltage i Afstemningen om Ændringsforslag Nr. 2.

Lange: Den ærede Ordfører (Thomsen) udtalte, at der ikke i Udvalget havde været nogen Interesse for Tillægsskatten, og mente